

**Återvinnings
industrierna**

Finansdepartementet

Er referens: Fi2017/01244/S2

Yttrande över Promemorian Vissa punktskattefrågor inför budgetpropositionen för 2018

Återvinningsindustrierna, ÅI, har beretts möjlighet att lämna synpunkter på regeringens Promemoria om vissa punktskattefrågor inför budgetpropositionen för 2018.

ÅI är en branschförening som företräder de privata återvinningsföretagen med en omsättning på 20 miljarder kronor och drygt 6 000 anställda. Medlemsföretagen hanterar årligen drygt 12 miljoner ton avfall och återvinningsbart material, varav ca 60 % återvinns till nya råvaror.

Avfallsskatten

Lagen om skatt på avfall (1999:673) infördes den 1 januari 2000. Avfallsskatten är ett bland många styrmedel på avfallsområdet som syftar till att styra avfall från deponering mot andra sätt att hantera avfall i enlighet med avfallshierarkin som slagits fast i EU:s avfallsdirektiv¹ och införts i miljöbalken. Avfallsskatten styr direkt för att minska deponering och indirekt mot minimering av avfall och materialåtervinning av avfall. Skatt tas ut på avfall som förs in till avfallsanläggningar eller uppkommer på industrianläggningar som deponerar mer än 50 ton avfall per år och gäller för avfall som förvaras mer än 3 år.

Deponierna innehåller betydande mängder material som skulle kunna återvinnas. Avfallsskattens nuvarande utformning främjar inte återvinning av material ur befintliga deponier där det har deponerats material innan lagen trädde kraft. Att återvinna material ur deponier kan definieras som "Deponiåtervinning" då resurser som tidigare inte har kunnat återvinnas kan tas i anspråk i kretsloppet tack vare teknikutveckling. Deponier kan i vissa fall således ses som "framtidens gruvor".

ÅI anser att den viktigaste frågan när det gäller hur avfallsskatten ska förändras är att beskattningen gynnar en återvinning av dessa resurser. Kvar blir dock ofta en rest som inte

kan återvinnas och behöver återföras till deponin. Nuvarande regelverk leder till att avfall som tidigare varit obeskattat avfall och som förs ut från en anläggning för vidareförädling beskattas när delar av detta läggs tillbaka på den ursprungliga deponin.

ÅI föreslår att regeringen förändrar reglerna för avfallsskatt så att deponiåtervinning undantas från avfallsskatt. Det ligger helt i linje med regeringens ambition att öka återvinningen och minska deponeringen.

Förändringar i energiskatten på el

I promemorian föreslås att möjligheten att köpa el utan energiskatt mot lämnande av försäkran tas bort och att den som är skattskyldig och förbrukat el för sådant ändamål som avses i 9 § första stycket 1-5 får fortsatt göra skatteavdrag för egen elförbrukning för dessa ändamål.

ÅI har medlemsföretag som köper el mot lämnande av försäkran idag. Vi förutsätter att förändringen inte påverkar återvinningsföretagens möjligheter att få skatteavdrag även i fortsättningen.

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el analyserade bland annat återvinningsbranschen i sin rapport om Energiskatt på el (SOU 2015:87). Man konstaterade att återvinningsföretagen finns registrerade på olika SNI-koder.

ÅI vill därför särskilt lyfta fram att SNI-koderna inte får avgöra vilka företag som ska få skatteavdrag utan att det är typ av verksamhet som avgör detta.

Ändrad bränslebeskattning av viss värmeproduktion

Promemorian föreslår att koldioxidskatt för bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter tas ut med 11 procent av den generella koldioxidskattenivån. För bränslen som förbrukas vid annan värmeproduktion inom EU ETS än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion höjs koldioxidskatten från 80 procent till 91 procent av den generella koldioxidskattenivån. Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

ÅI ställer sig positiv till förslaget att koldioxidskatten höjs för att minska utsläppen från el- och värmeproduktion. Detta påverkar de anläggningar som använder fossila bränslen. Det påverkar dock inte utsläppen från avfallsförbränningsanläggningar som idag svarar för ca 55 % av utsläppen inom el- och fjärrvärmeproduktionen. Det fossila innehållet i avfallsbränslen består främst av polymera kolväten, exempelvis fossilbaserad plast, som inte är skattepliktiga enligt energiskattedirektivet.

Avfallsförbränning har byggts ut med stor överkapacitet i Sverige. Anläggningarna ägs ofta av kommunala bolag, som gör dessa investeringar utifrån att de har ensamrätt på behandlingen av hushållsavfallet från sina ägarkommuner.

Plast och gummi, som inte kan materialåtervinnas direkt till nya råvaror, förbränns ofta idag. Ny teknik är under utveckling och marknadsintroduktion som innebär att detta avfall kan omvandlas till kemikalier, smörjolja och drivmedel genom pyrolys och raffinering, och därmed ersätta jungfruliga oljeråvaror och minska utsläppen av växthusgaser.

För att nya innovativa industrilösningar ska kunna konkurrera på marknaden med avfallsförbränning, där det finns en stor överkapacitet, så måste beskattningen förändras så att lösningar som hanterar avfallet högre upp i avfallshierarkin stimuleras.

Vi vill göra Finansdepartementet uppmärksam på den snedvridna konkurrensen mellan avfallsförbränning av polymera kolväten i kraftvärmeanläggningar och produktion av drivmedel ur dessa. I dag betalas ingen energiskatt för avfallsbränslen eftersom polymera kolväten inte är skattepliktiga enligt lagen om skatt på energi, LSE. För kraftvärmeanläggningar betalas inte heller någon koldioxidskatt då anläggningarna ingår i EU:s ETS-system. Priset på utsläppsrätter är idag så lågt att anläggningarnas kostnad för koldioxidutsläppen är betydligt lägre än den koldioxidskatt som betalas av verksamheter utanför ETS-systemet, dvs produktion av drivmedel ur samma typ av avfall. Även med den föreslagna höjningen av koldioxidskatt blir skillnaden stor.

Tekniklösningar som innebär att drivmedel produceras ur avfall med polymera kolväten åtnjuter inte de fördelaktiga skatteförhållanden som avfallsförbränningen gör. Dessa drivmedel betalar både full energi- och CO₂-skatt.

ÅI föreslår att regeringen snarast utreder koldioxid- och energibeskattningen så att den stimulerar tekniklösningar som ligger på en högre nivå i avfallshierarkin. Vi har uppmärksammat den pågående utredningen om ekonomiska styrmedel för skatt på avfallsförbränning mm (dir 2016:34) om detta förhållande. Såsom vi uppfattat det gör utredningen bedömningen att det inte ingår i deras uppdrag att analysera denna konkurrenssnedvridning.

Stockholm den 25 april 2017

Britt Sahleström
Vd, Återvinningsindustrierna